

Arrest

nr. 217 377 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Namibische nationaliteit te zijn, op 11 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat L. RECTOR en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Namibische nationaliteit, bent geboren op 09/09/1979 in het dorp Otjinene [Namibië], en groeide op in het dorp Orunarongwe, op zo'n dertig kilometer van Otjinene. U had weinig contact met uw vader, en u leefde bij uw moeder. Uw vader was landbouwer in een ander district. In het jaar 1995 overleed uw moeder, en u leefde daarna in het huis van uw grootmoeder. Vanaf de leeftijd van ongeveer zes jaar liep u school in de stad Windhoek. Uw verbleef tijdens deze periode op verschillende adressen. Uw laatste adres is in de wijk Katutura.

U heeft de secundaire school afgemaakt, en u heeft daarna verschillende soorten jobs gehad, zoals ober, barman en verkoper, op verschillende plaatsen in de stad Windhoek en daarbuiten. U bent ook voetballer. U leefde tijdens uw werk in de stad Windhoek, maar tijdens vakantiedagen en weekends, reisde u vaak naar uw geboortedorp, alwaar u eveneens een huis had. U had er ook vee die werd verzorgd door personen die u betaalde.

U ontmoette uw partner, genaamd K.N.(...), in het dorp. Zij is jonger dan u, en u kende haar sinds ze klein was. In de maand mei van het jaar 2017 ging u deelnemen aan festiviteiten in uw dorp Orunarongwe, en u nam deel aan een voetbaltoernooi. U ontmoette er K.(...) opnieuw en jullie startten een relatie. In de maand december van het jaar 2017 liet de chieft van het dorp, genaamd Chieft H.(...), blijken dat hij eveneens geïnteresseerd was in K.(...). Hij zond haar familie drank en voedsel voor het vieren van Kerstmis. Haar familie was van mening dat ze beter zou huwen met de Chieft, maar K.(...) was niet geïnteresseerd en zette haar relatie met u voort. In de maand februari van het jaar 2018 vierden jullie samen Valentijn in het dorp Otjinene, en bleven er overnachten. De Chieft had tegelijkertijd een feest georganiseerd ter ere van K.(...), in haar huis. K.(...) kwam echter niet opdagen gezien zij bij u was. Op 15 februari 2018 keerden jullie terug naar het dorp. U ging samen met een jongen het vee verzorgen, en jullie brachten het naar de waterput. Onderweg werden jullie aangesproken door vier mannen. Eén van hen herkende u als een bewoner van de compound van de chieft. Hij zei dat u K.(...) met rust moest laten, gezien zij de echtgenote van de Chieft was. Het kwam tot een gevecht en u verloor het bewustzijn. Toen u terug bij bewustzijn kwam, hoorde u dat de jongen door dorpsbewoners was aangesproken over zijn daden, en dat deze jongen had gemeld dat zijn bedreigingen in opdracht waren van de Chieft. U sprak de politie hierover, maar zij zeiden dat uw problemen van traditionele aard waren, en dat u raad moest vragen aan traditionele ouderen. U sprak daarop de traditionele ouderen aan. Zij beraadden over de zaak, maar na twee dagen gaven zij aan u niet te kunnen helpen. Hierna liet u de zaak rusten. U zette de relatie met het meisje voort, en u ontmoette haar ook in de stad Windhoek, alwaar zij eveneens woonde en werkte.

In de maand mei van het jaar 2018 vond opnieuw een voetbaltoernooi plaats in het dorp. U was er aanwezig met vrienden uit andere dorpen. Op een gegeven moment sprak de Chieft u aan op dreigende toon en hij maakte duidelijk dat hij de zaak niet vergeten was. U gebaarde echter niet te weten waarover hij het had. Enkele van uw vrienden vroegen u om welke redenen u niet met de Chieft in gevecht ging om het meisje, maar gezien uw grootmoeder dit verbood, heeft u dit nooit gedaan. In de maanden juni of juli van het jaar 2018 verhuisde K.(...) permanent naar het dorp Orunarongwe omdat zij een job had bemachtigd in de plaatselijke winkel. Zij kon zo kosten besparen. In de maand juli kwam de Chieft u opzoeken in uw huis in de stad Windhoek. U was echter niet thuis, en hij liet een bericht achter bij een medebewoonster. Daarna hoorde u niet meer van hem.

Aan het begin van de maand augustus van het jaar 2018, reisde u opnieuw naar Orunarongwe. K.(...) vertelde u dat ze zwanger was. Enkele dagen later, op 4 augustus 2018, brandde uw huis in het dorp af. U sliep die nacht toevallig bij uw grootmoeder. U ging samen met de dorpsbewoners voetsporen volgen, en deze leidden naar de compound van de Chieft. U concludeerde dat de Chieft uw huis had platgebrand. U gaf deze feiten aan bij de politie van Windhoek, in het Waneheda Police Station. Zij stelden dat zij uw zaak zouden bekijken, en vroegen u om twee weken later terug te komen. Wanneer u twee weken later was teruggekeerd, bleek uw dossier echter nergens te vinden. De politie stelde dat zij u niet meer konden helpen. U eiste daarop dat u een verklaring zou mogen afleggen, zodat u een bewijs had van uw onmacht. U ging met deze verklaring proberen om door hogere instanties geholpen te worden. Zo ging u naar de woning van de eerste ministere. U werd er echter weggestuurd met de boodschap om u aan te melden bij het Ministerie van Gender en Diversiteit. Deze instantie kon u echter opnieuw niet helpen, omdat zij zaken als de uwe niet behandelen.

Uw grootmoeder drong er op aan dat u ver weg zou vluchten, om aan de Chieft te kunnen ontkomen. Met behulp van de computer van uw nicht, die eveneens in Windhoek woonde, zocht u verschillende manieren op om Namibië te verlaten. U besloot uiteindelijk dat u naar België zou gaan. Via de Duitse ambassade, kon u een Belgisch toeristenvisum bemachtigen. Tijdens de procedure voor het verkrijgen van dit visum, reisde u nog één maal naar uw dorp. U meed de Chieft en bracht tijd door bij uw partner.

Op 18 november 2018 vertrok u per vliegtuig naar België. U kwam aan in België op 19 november 2018. U diende een verzoek in tot internationale bescherming op 20 november 2018. U werd daarop in het gesloten centrum Caricole geplaatst, in Steenokkerzeel.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten poogde te misleiden door valse informatie te verstrekken betreffende uw reismotief, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, namelijk Namibië, omdat u zou worden vervolgd door de Chieft van het dorp Orunarongwe, genaamd Chieft H.(...). U vreest dat u bij terugkeer naar Namibië door hem zou worden gedood, omdat hij [de Chieft] wil huwen met een vrouw die uw partner is, genaamd K.(...). Zij is ook zwanger van u. **U kunt de problemen die u in uw land van herkomst heeft ondervonden echter absoluut niet aannemelijk maken.** Zo zijn er ernstige bedenken te plaatsen bij uw verklaringen over uw dispuut met de Chieft, de manier waarop zowel u als de Chieft hiermee omgingen, en het tijds kader waarin deze gebeurtenissen plaatsvonden.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat de chronologie en de logica van uw algehele relaas ver zoek is. Zo stelde u dat uw huis, in het dorp Orunarongwe, was afgebrand op 4 augustus 2018 (zie notities CGVS, p.17). De volgende dag, op 5 augustus 2018, ging u naar de stad Windhoek, om het incident aan te geven bij de politie. De politie heeft uw klacht geregistreerd, en stelde dat u twee weken later – dus op 19 augustus 2018 – diende terug te keren. Na twee weken bent u inderdaad teruggekeerd, maar het dossier bleek zoek geraakt, en er bleek geen zaak over de brand te zijn geopend (zie notities CGVS, p.18). De politie stelde opnieuw dat u een week later diende terug te keren. U keerde na een week – op 26 augustus 2018 - terug, maar het dossier over uw zaak bleek nog steeds zoek. Uw grootmoeder raadde u vervolgens aan om het land te verlaten, hetgeen u overwoog, maar u ging nog één maal langs bij de politie om een verklaring te laten opstellen. De verklaring stelt dat u niet werd geholpen door de politie, en dat uw dossier zoek geraakt is. U deed dit op 7 september 2018 – en dus 12 dagen nadat u een laatste keer bij de politie was langs geweest, om u over uw dossier te informeren. U poogde nadien, met behulp van deze verklaring, hulp te zoeken bij de eerste minister, en nadien ook bij het Ministerie van Gender, echter zonder resultaat. Gezien u er niet in slaagde enige hulp te verkrijgen in uw dossier, besliste u om uit Namibië te vertrekken. Via de Duitse ambassade vroeg u een Belgisch visum aan dat u twee à drie weken nadien werd afgeleverd (zie notities CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, namelijk uw visumdossier, blijkt dat u uw visum aanvraagde op **25 oktober 2018** (zie visumdossier en visumhit in blauwe map, in administratieve dossier). Het werd u uiteindelijk afgeleverd op **1 november 2018**. Op 18 november 2018 vertrok u uit Namibië (zie notities CGVS, p.5). **Echter, blijkt u doorheen het persoonlijk onderhoud vaak verwarrende en vage data of tijdbepalingen aan te geven, waardoor de chronologie van uw verhaal niet meer blijkt te kloppen. Voorts dient ook opgemerkt dat de handelingen die u stelde in de maanden voor uw vertrek uit Namibië, danig weinig logisch zijn.** Zo stelde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u in de maand **augustus** van het jaar 2018 had beslist om uit Namibië te vertrekken (zie notities CGVS, p.6), hetgeen duidelijk tegenstrijdig is met het feit dat u de eerste twee weken van de maand **september** nog steeds pogingen ondernam om uw zaak bij verschillende instanties te beslechten (zie notities CGVS, p.18). U verklaarde eveneens – danig verbazend – te zijn **teruggekeerd** naar uw dorp [Orunarongwe], **nadat** uw huis reeds was afgebrand, u verschillende pogingen had ondernomen om deze brand aan te geven, en uw visum reeds had aangevraagd (zie notities CGVS, p.24). U stelde immers dat u een maand à anderhalve maand na de brand naar het dorp was teruggekeerd, terwijl u wachtte op het afleveren van uw visum (zie notities CGVS, p.29). **Het dient echter opgemerkt dat u volgens uw verklaringen in de maand september van het jaar 2018 terugkeerde naar uw dorp [Orunarongwe], terwijl u wachtte op de aflevering van uw visum. Echter, blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat u uw visum pas aanvraagde op 25 oktober 2018, en dat het slechts op 1 november 2018 werd afgeleverd, hetgeen danig tegenstrijdig is met uw verklaringen in de maand september op de aflevering van uw visum te wachten.**

Daarnaast, kan eveneens niet worden ingezien om welke redenen u **nog zou terugkeren naar uw dorp** Orunarongwe, en de plaats waar uw huis was afgebrand, reeds **nadat** u een visum had aangevraagd om uit Namibië te vertrekken (zie notities CGVS, p.29). U vermoedde immers dat de Chief u wilde doden (zie notities CGVS, p.15 en p.17), en uw angst voor hem was zodanig groot, dat u had beslist uw land van herkomst te verlaten (zie notities CGVS, p.6). **Dat u, reeds nadat u had beslist het land te verlaten uit angst voor de Chief, nog naar het dorp van de Chief zou terugkeren, zonder enige aantoonbare reden, is dan ook danig weinig aannemelijk.** Daarenboven, bleek u niet alleen te zijn teruggekeerd in de maand september van het jaar 2018 – wanneer u op het punt stond om uw land van herkomst, namelijk Namibië, te verlaten –, u bleek ook in de maanden daarvoor steeds naar het dorp Orunarongwe terug te keren, ondanks het feit dat u ook een verblijfplaats had in de stad Windhoek (zie notities CGVS, p.7 en p.10). Getrouwen van de Chief bedreigden u, en vielen u aan, in de maand februari van het jaar 2018 (zie notities CGVS, p.6). In de maand mei werd u zelf door de Chief met de dood bedreigd (zie notities CGVS, p.18). Toch bleef u, ondanks deze bedreigingen, steeds terugkeren uit de stad Windhoek naar het dorp Orunarongwe tijdens de vakantiedagen (zie notities CGVS, p.17). Dit, terwijl u eveneens aangaf dat iedereen bang was van de Chief, omdat hij alles kan doen wat hij wil. **Het is dan ook danig verbazend en weinig voorstelbaar, dat u steeds naar uw dorp Orunarongwe terugkeerde ondanks de bedreigingen van de Chief. U vermoedde immers dat de Chief u wilde doden. Dat u steeds terugkeerde naar de plaats alwaar u volgens uw vermoeden zou kunnen worden gedood, is dan ook danig weinig logisch.** Gegeven deze vaststellingen, en gegeven het feit dat ook het chronologisch aspect van uw verhaal ver zoek is, dient enkel opgemerkt, dat uw verklaringen afbreuk doen aan de door u geopperde gebeurtenissen die zich in uw land van herkomst, namelijk Namibië, zouden hebben voorgedaan.

Voorts, dient opgemerkt, dat u danig weinig bleek te weten over Chief H.(...), en zijn leven en werk. Nochtans wilde deze Chief uw partner huwen, heeft hij u bedreigd en vervolgd, en is hij de reden van uw vertrek uit Namibië. U stelde dat u zeer jong was wanneer de Chief in uw dorp was aangekomen (zie notities CGVS, p.19). De Chief bevindt zich dus reeds sinds uw kindertijd in het dorp, maar toch bleek u **bitter weinig** over hem te weten. U stelde dat de Chief origineel uit het noorden [van Namibië] afkomstig is, en dat hij de taal Oschiwambo spreekt (zie notities CGVS, p.19). U bleek echter niet te weten hoe het komt dat een Oschiwambo- Chief uit het noorden werd aangesteld in uw dorp, waar vooral de stam Herero woont (zie notities CGVS, p.19). U zei dat niemand heeft gevraagd om welke redenen hij in uw dorp kwam leven, dat u heel jong was, en dat u enkel heeft gehoord dat hij naar uw dorp kwam. U stelde eveneens niet te weten hoe zijn verblijf in het dorp werd toegelaten. Gevraagd door wie hij in het dorp als Chief werd geïnstalleerd, vroeg u zich af of dit misschien door de regering kon zijn gebeurd, gezien alle andere dorpen in het gebied door Herero-sprekende personen worden geleid. U schreef het uiteindelijk toe aan de politieke partij Swapo. Gevraagd of de Chief dan een politieke functie heeft in het dorp, antwoordde u bevestigend. Echter, gevraagd wat zijn functie dan precies was, bleek u absoluut geen verdere uitleg te kunnen geven over zijn activiteiten. U antwoordde immers – danig vaag en geenszins op de vraag antwoordend – dat de meeste bewoners van het dorp van de partij Democratic Turnhalle Alliance (DTA) en de partij National Unity Democratic Organisation (NUDO) zijn, maar dat de partij “Swapo” veel functies heeft. U stelde dat vele inwoners naar bijeenkomsten van de partij Swapo gaan, om er gratis dingen te krijgen, omdat ze [Swapo] geld hebben. Een **tweede maal** gevraagd wat dan wel de functie is van de Chief in uw dorp, antwoordde u dat u het niet weet, dat hij doet wat Chiefs doen, en dat u niet weet wat hij anders doet. U verklaarde vaagweg dat hij steeds spreker of organisator is als er iets te doen is. Gevraagd wie hij dan representeert, stelde u dat hij [de partij] Swapo representeert. Een **derde maal** gevraagd of hij nog andere functies heeft voor de partij, behalve spreken, stelde u opnieuw niet te weten wat hij doet, maar dat hij er altijd is om te organiseren (zie notities CGVS, p.20). Zo organiseert hij vervoer naar het dorp Orjinene wanneer daar een vergadering doorgaat, en brengt hij de aanwezigen ook terug naar het dorp. U voegde eraan toe dat u niet echt goed weet wat zijn doel is. U stelde uiteindelijk – ontzettend vaag – dat hij de leider is van transport, voedsel en bijeenkomsten organiseren. **Er dient dan ook vastgesteld dat u absoluut niet op de hoogte bent van de (beweerde) politieke functie die de Chief vervult in uw dorp Orunarongwe, ondanks het feit dat u verklaarde dat deze Chief reeds sinds uw kindertijd aanwezig was in uw dorp. Dat u dergelijk weinig kan vertellen over de functie van de door u genoemde Chief H.(...), die de kern uitmaakt van uw vervolgingsfeiten, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen gebeurtenissen die zich in Namibië zouden hebben voorgedaan.**

Uit het bovenstaande volgt dan ook, logischerwijs, dat u niet in staat bent om aan te geven om welke redenen u en uw mededorpsbewoners deze chief zo veel “macht” toeschreven, en om welke redenen u – en andere bewoners van het dorp - angst diende te hebben voor deze Chief.

Zo stelde u dat de Chieft, op 15 februari 2018, iemand had gezonden om u te bedreigen, en dat u met deze persoon in een gevecht raakte (zie notities CGVS, p.16). Tijdens dit gevecht raakte u gewond en buiten bewustzijn. U besliste nadien om de zaak aan te geven bij de politie. De politie oordeelde echter dat uw situatie moest worden beoordeeld als een traditionele zaak, en zij stuurden u door naar de traditionele ouderen van uw dorp om uw zaak te beslechten. Deze ouderen beslisten echter dat er niets kon worden gedaan, en dat ook de Chieft niets kon worden gedaan. U stelde dat de ouderen dit beslisten omdat zij **bang** waren van de Chieft (zie notities CGVS, p.17). Gevraagd om welke redenen ze bang waren van de Chieft, zei u dat hij machtig was, dat hij alles kan doen, en dat hij ooit iemand had vermoord zonder daarvoor te zijn veroordeeld. U voegde eraan toe dat hij overal connecties heeft. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, verklaarde u opnieuw dat iedereen bang is van hem, en dat mensen hem mijden wanneer zij zijn auto zien staan aan de waterput (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd om welke redenen hij een dergelijke macht heeft, antwoordde u opnieuw zeer vaag, en geenszins kon u duidelijk omkaderen waar deze macht vandaan kwam (zie notities CGVS, p.21). U stelde dat alles wat hij beslist, definitief is, zelfs als de meerderheid het niet wil. U stelde dat in zaken over droogte of over de waterput alles op zijn manier wordt opgelost, zelfs al zijn anderen ertegen. Opnieuw gevraagd waar zijn invloed dan vandaan komt, en hoe het komt dat de anderen naar hem luisteren, stelde u dat het door zijn geld was, maar ook door het feit dat hij Chieft was, en u herhaalde dat mensen bang zijn van hem omdat hij van de regerende partij is, en altijd beschermd is. Daarop werd u **opnieuw** gevraagd om welke redenen de bewoners **bang** zijn van hem, en u stelde – plots – dat het met hekserij te maken heeft. U zei er zelf niet in te geloven, maar dat anderen het wél geloven en zeggen dat hij zeer machtig is. U herhaalde dat hij reeds iemand had vermoord, maar dat niets met hem was gebeurd, en dat hij zelfs geen één dag in de gevangenis heeft doorgebracht. U stelde dat zijn wil sowieso moet worden uitgevoerd. Gevraagd hoe hij connecties heeft met de politie, zei u het niet te weten (zie notities CGVS, p.22). **Uit het voorgaande, dient geconcludeerd, dat u op geen enkele manier duidelijk kan uitleggen om welke redenen uzelf, de bewoners van uw dorp, of de traditionele leiders in het dorp, bang zouden moeten zijn van de Chieft. Het feit dat u – ontzettend vaag – verklaarde dat hij ooit eens een man zou hebben vermoord, en dat hij deel is van de regerende partij van Namibië, kan niet afdoende worden geacht voor het verklaren van deze ontzettende angst voor de Chieft. Meer nog, hierboven werd reeds vastgesteld dat u absoluut niet op de hoogte bent van de functie die de Chieft uitoefent in het dorp, of voor de Namibische regering. Dat u eveneens niet kan uitleggen om welke redenen u angst zou moeten hebben van de Chieft, is dan ook een logisch gevolg van uw onwetendheid.**

Vervolgens, dient opgemerkt dat de algehele logica van uw relaas ver zoek is. Dit zowel met betrekking tot uw verklaringen over uw eigen handelingen, als over de handelingen van de Chieft, en de handelingen van uw partner, K.(...). Immers, blijkt uit uw verklaringen, dat de Chieft reeds sinds de maand december van het jaar 2017 interesse had in het meisje, K.(...), die sinds de maand mei van het jaar 2017 uw partner was (zie notities CGVS, p.25). Ook de familie van K.(...) was voorstander van een huwelijk met de Chieft (zie notities CGVS, p.13). Op 4 augustus 2018, ongeveer acht maanden nadat de Chieft zijn interesse had laten blijken, brandde uw huis af (zie notities CGVS, p.15). U vermoedt dat dit het werk was van de Chieft. U staat immers tussen hem en het meisje, K.(...). Het dient echter opgemerkt, dat u gedurende deze acht maanden, geen enkele fatsoenlijke poging heeft gedaan om uw problemen met de Chieft op te lossen, of aan de familie van het meisje duidelijk te maken wat uw bedoelingen waren. Eveneens, bleek ook de familie van het meisje, of de Chieft zelf, geen enkele inspanning te hebben gedaan om het conflict op te lossen.

Ten eerste, bleek u op geen enkele manier moeite te hebben gedaan om de familie van het meisje aan te spreken over de situatie waarin jullie verkeerden, of hen te overtuigen van uw goede bedoelingen, zodat zij hun steun voor de Chieft zouden laten vallen. U vertelde dat u daar [bij de familie van K.(...)] soms ging, om domino te spelen in hun compound (zie notities CGVS, p.24). Nadien, [nadat de Chieft zijn interesse in K.(...) had laten blijken] bleken ze echter helemaal veranderd. U besloot er niet meer heen te gaan. U stelde dat u zag dat ze niet wilden communiceren, of praten, en u heeft besloten om hen met rust te laten. Wanneer u iemand van haar familie zag, dan werd u nooit vriendelijk begroet. K.(...) bleef er echter bij dat ze de Chieft niet wilde huwen, zelfs al zou haar familie haar daarvoor gaan haten. Opnieuw werd u gevraagd of u dan nooit heeft geprobeerd om de familie [van K.(...)] te overtuigen [van uw relatie met K.(...)], maar uw antwoord was opnieuw danig bevreemdend (zie notities CGVS, p.25). U zei dat u er [naar de familie van K.(...)] wel ging, voor de Chieft tussen jullie kwam te staan. Hun gedrag was nadien veranderd, u ging er niet meer heen, en u ontmoette hen niet meer. U ging niet opnieuw tegen hen vertellen dat u haar graag ziet en dat u haar wilde huwen. Echter, is het zeer verbazend dat u niet meer inspanningen zou doen om de familie van uw geliefde voor u te winnen.

Gegeven deze vaststelling, werd u dan ook een tweede keer gevraagd of u de situatie dan niet wilde uitleggen [aan de familie van K.(...)], of met hen wilde praten, maar u antwoordde – slechts vaag en weinig overtuigend – dat u er wel heen ging wanneer u [de verandering in] hun gedrag zag, maar u merkte dat ze niet wilden praten, dus u vond het niet noodzakelijk om ermee door te gaan. Gezien het opnieuw verbazend bleek hoe weinig moeite u deed om met de familie van K.(...) te kunnen spreken, werd u opnieuw gevraagd of u dan geen ontmoeting kon regelen met haar broer of via een vriend. U antwoordde echter simpelweg ontkennend. **Naast het feit dat het absoluut verwonderlijk is dat u op geen enkele manier contact zou hebben gezocht met de familie van K.(...), zodat u hen kon uitleggen wat uw bedoelingen waren, en de familie voor u zou kunnen winnen, is het eveneens danig verbazend dat haar familie ook ú niet zou hebben opgezocht of aangesproken.** Indien zij werkelijk voorstander waren van een huwelijk van K.(...) met de Chief van het dorp, kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat zij u daarover zouden aanspreken, en u eventueel zouden vragen om uw relatie met K.(...) te verbreken. **Zij hebben hier echter geen enkele poging toe ondernomen.** Gevraagd of haar familie u ooit heeft proberen overtuigen [om K.(...) te verlaten], antwoordde u dat zij dit zo veel hebben gedaan, om daarna – verwarrend genoeg – te stellen dat ze nooit naar u toe zijn gekomen om te vragen om haar met rust te laten (zie notities CGVS, p.24). U zei dat ze enkel met haar praatten. U werd dan ook geconfronteerd met de vaststelling dat het danig vreemd is dat de familie van K.(...) u nooit over deze kwestie heeft aangesproken. U vroeg zich echter af om welke redenen dit vreemd was. Uitgelegd dat u zelf had gesteld dat de familie van K.(...) wilde dat ze met de Chief zou huwen, en dat men dus zou verwachten dat zij [haar familie] u daarover zou aanspreken, antwoordde u – weinig overtuigend – dat u het niet weet, dat ze dat misschien niet wilden, en dat ze niet wisten of u dat zou accepteren. U stelde uiteindelijk – opnieuw – dat ze het nooit geprobeerd hadden. **Dat u en de familie van uw partner, K.(...), die voorstander waren van een huwelijk van K.(...) met de Chief, op geen enkele manier met elkaar in contact zouden hebben gestaan om deze kwestie te bespreken, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet enkel afbreuk aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in Namibië zouden hebben voorgedaan.**

Daarenboven, dient opgemerkt, dat het **eveneens weinig aannemelijk** is dat K.(...), nadat ze kenbaar had gemaakt dat ze geen interesse had om met de Chief te huwen, **nog steeds de vrijheid** kreeg van haar familie om u op te zoeken, en te doen wat ze wilde (zie notities CGVS, p.24). Klaarblijkelijk, had K.(...) ook geen uitgebreide gesprekken met haar moeder, of familie, over de hachelijke situatie. U stelde immers dat haar moeder ophield met praten van zodra K.(...) de huwelijkskwestie met de Chief opbracht tijdens een gesprek. Gegeven het feit dat de moeder van K.(...) voorstander was van een huwelijk met de Chief, kunnen deze verklaringen dan ook opnieuw weinig aannemelijk worden geacht. Er kan immers niet worden ingezien om welke redenen de moeder van K.(...) de gesprekken met haar dochter niet zou gebruiken om haar te overreden. Gevraagd of Karitori dan een dergelijk grote vrijheid had dat zij nog steeds bij u kon overnachten, zelfs al ging ze in tegen de wil van haar familie, antwoordde u bevestigend, en stelde u dat zij soms twee dagen bij u kwam slapen, om daarna terug naar huis te keren. U stelde dat de familie dit niet meer wilde nadat de Chief duidelijk had gemaakt dat hij K.(...) wilde huwen, maar dat ze nog steeds kwam (zie notities CGVS, p.24). Opnieuw gevraagd of ze dan van haar familie nog steeds mocht doen wat ze wilde, antwoordde u opnieuw bevestigend, maar stelde u dat ze sommige dingen uit woede deed. Wanneer haar familie haar verbood om bij u te overnachten, dan deed ze het toch. Ze probeerden haar enkel thuis te houden met smoezen. **Redelijkerwijs kan echter worden verwacht dat de familie van K.(...) meer inspanningen zou doen om haar bij u weg te houden en haar interesse voor de Chief te wekken. Gezien u stelde dat zij [de familie van K.(...)] niet met K.(...), of u, over de huwelijkskwestie spraken, en haar nog steeds een dergelijke vrijheid toekenden, kan enkel worden geconcludeerd dat de logica in de handelingen van zowel u, K.(...), als haar familie, ver zoek is, en zodoende doen uw verklaringen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw algehele relaas.**

Ten tweede, bleek u evenzeer op geen enkele manier te hebben geprobeerd om uw situatie aan te kaarten bij de **Chief**, en sterker nog, u sprak hem niet eens aan wanneer u te weten kwam dat hij interesse had in uw partner, K.(...). Dat u nalaat met de Chief over uw partner K.(...) te spreken, is des te opvallender, daar u in de maand februari van het jaar 2018 aangevallen en bedreigd werd door een familielid van de Chief (zie notities CGVS, p.16). Zo ook, sprak de Chief u ook zelf aan, op een dreigende toon, in de maand mei (zie notities CGVS, p.17). U stelde na de aanval in de maand februari de politie te hebben ingelicht, en daarna uw zaak te hebben bepleit bij de traditionele leiders van het dorp (zie notities CGVS, p.16). **Echter, is het danig weinig aannemelijk dat u op geen enkele manier geprobeerd heeft om uw dispuut met de Chief persoonlijk op te lossen, door een gesprek met hem te regelen waarbij u uw grieven uiteen kon zetten.**

Bovendien, bleek u de Chief niet eens te hebben geconfronteerd met de aanval in de maand februari, terwijl u wel degelijk zeker wist dat de aanval in opdracht van de Chief was gebeurd (zie notities CGVS, p.23). Er werd u dan ook gevraagd of u de Chief ooit had opgezocht en geconfronteerd met de aanval in de maand februari, maar u antwoordde simpelweg ontkennend (zie notities CGVS, p.23). Gevraagd om welke redenen u dit niet had gedaan, antwoordde u dat hij [de Chief] u reeds had bedreigd, en dat u hem niet wilde zien. U voegde eraan toe dat u soms wenste dat hij stierf, maar dat u zich daarna bedacht (zie notities CGVS, p.24). Later tijdens het persoonlijk onderhoud, werd gesteld dat de Chief reeds verschillende blijken had gegeven van interesse in het meisje, namelijk in de maand december van het jaar 2017, en in de maand februari van het jaar 2018. Er werd u dan ook gevraagd of u de Chief nooit met deze blijken van interesse heeft geconfronteerd, gezien u hem op die manier duidelijk kon maken dat K.(...) uw partner was (zie notities CGVS, p.26). U antwoordde – de vraag ontwijkend – dat u zeer boos was, omdat hij [de Chief] egoïstisch was, en dat mensen niet graag naar het huis van de Chief gaan, en dat u deel was van die mensen, dus dat u er eveneens niet wilde heengaan. U voegde eraan toe dat u er ook niet graag heen ging omwille van de hekserij. Gesteld dat u eerder verklaarde dat andere bewoners van het dorp, en traditionele leiders, de Chief wel hadden opgezocht [na de aanval op u, in februari van het jaar 2018], maar dat u nooit zelf was geweest, antwoordde u opnieuw ontkennend. U stelde dat u in het hospitaal was, terwijl dorpsbewoners en traditionele leiders uw aanval hebben geconfronteerd, om te weten te komen om welke redenen hij u had aangevallen. Gevraagd om welke redenen ze de Chief zelf niet hebben geconfronteerd, antwoordde u dat ze bang waren van hem, en zei u – verbazend genoeg – dat u het grappig vond dat ze helemaal naar het huis van de Chief waren gegaan, maar hem toch niet geconfronteerd hadden. **Het dient echter opgemerkt dat u absoluut heeft nagelaten enig begrijpelijk antwoord op de aan u gestelde vragen te formuleren. Zo blijkt u aan de ene kant niet te kunnen verklaren om welke redenen u de Chief niet confronteerde met de huwelijksituatie, maar blijkt u aan de andere kant niet te begrijpen om welke redenen uw mededorpsbewoners de Chief niet confronteerden met zijn daden. Dat u op geen enkele manier de benauwde situatie waarin u verkeerde persoonlijk probeerde op te lossen, zelfs nadat u fysiek en verbaal werd aangevallen, is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u genoemde vervolgingsfeiten.** Evenwel, kreeg u een derde kans om u nader te verklaren, en zodoende werd gesteld dat het zeer vreemd lijkt dat u zowel de familie van het meisje [K.(...)], als de Chief zelf, nooit had aangesproken om uw bedoelingen duidelijk te maken (zie notities CGVS, p.26). Uw antwoorden waren echter opnieuw slechts vaag en ontwijkend. Zo zei u dat de familie zich niet goed gedroeg tegenover u, en dat ze niet wilden praten. U zei dat u bij hen thuis het meisje zocht, maar dat ze u niet hielpen, en dat het meisje nooit te horen kreeg dat ze door u werd gezocht. U stelde dat ze [de familie van K.(...)] niet communiceerden. Nogmaals werd gesteld dat u contact heeft gehad met de traditionele leiders, en er werd u gevraagd of u niet samen met hen de Chief kon confronteren, maar u antwoordde gewoonweg ontkennend. Daarop werd gevraagd om welke redenen zij u dan niet kunnen helpen, maar opnieuw verviel u in hetzelfde antwoordenpatroon, en u herhaalde dat ze zeiden dat het de Chief was, en dat ze bang zijn van de Chief, omdat hij u heeft proberen te vermoorden. Normaliter zouden ze een gevecht wel proberen oplossen, maar niet als het om de Chief ging. **Er dient opgemerkt, dat de logica in uw antwoorden opnieuw ver zoek is. Zo werd hierboven reeds vastgesteld dat u op geen enkele manier duidelijk uiteen kan zetten om welke redenen men bang diende te zijn voor de Chief. En, zelfs al heeft men angst voor iemand, dan nog kan u hem aanspreken over mogelijke conflicten. Zeker gezien hij reeds aanwezig was in het dorp sinds uw kindertijd, en u hem al zeer lang kende. Dat u de Chief niet zou opzoeken om jullie moeilijke situatie te bespreken, is dan ook weinig aannemelijk.**

Ten derde, zijn ook de handelingen die de Chief stelde in deze situatie weinig logisch of samenhangend. Vooreerst, werd hierboven reeds gesteld dat u de Chief nooit heeft aangesproken over de huwelijkskwestie. Echter, blijkt de Chief op zijn beurt nooit tegen u over de kwestie te hebben gesproken (zie notities CGVS, p.27). Gegeven de macht die u de Chief toeschrijft, is het dan ook danig verwonderlijk dat hij geen enkele behoorlijke poging ondernam om u over het meisje [K.(...)] aan te spreken. Het enige wat u blijkt te weten, is dat hij iemand op u afstuurde om u te bedreigen en aan te vallen in de maand februari van het jaar 2018. **Niettemin, kan niet worden ingezien om welke redenen de Chief iemand zou sturen om u te bedreigen en aan te vallen, zonder u ook zelfs maar te hebben aangesproken of te hebben geprobeerd om een regeling te treffen betreffende het meisje.** In de maand mei van het jaar 2018 bleek hij [de Chief] u zélf te hebben aangesproken en bedreigd, maar, in plaats van met hem een gesprek over het meisje aan te knopen, deed u – volkomen onbevattelijk – alsof u niet wist waarover de Chief het had (zie notities CGVS, p.17). Hij bleek u daarna opnieuw met rust te hebben gelaten, tot hij – al even onbegrijpelijk – u opzocht in uw huis in de stad Windhoek, in de maand juli van het jaar 2018 (zie notities CGVS, p.28).

U was echter niet thuis, en op 4 augustus 2018 volgde de brand in uw huis in het dorp Orunarongwe, waarvan u vermoedt dat het in opdracht van de Chief gebeurd is (zie notities CGVS, p.17 en p.28). U stelde dat hij **nooit** had geprobeerd om met u een gesprek aan te knopen in het dorp [Orunarongwe] (zie notities CGVS, p.28). **Uit het voorgaande, dient echter afgeleid, dat de handelingen van de Chief volkomen onbegrijpelijk zijn. Dat hij u nooit in het dorp Orunarongwe zou hebben opgezocht om over de kwestie te spreken, om u daarna, éénmalig en zonder succes, in de stad Windhoek op te zoeken, is danig weinig aannemelijk.** Zeker, gezien u stelde dat hij [de Chief] absoluut niet vaak naar de stad Windhoek reisde (zie notities CGVS, p.28). Daarenboven zijn er vraagtekens te plaatsen bij de macht die de Chief kan uitoefenen buiten zijn dorp. In het dorp Orunarongwe is de Chief gekend, en kan hij zijn macht uitoefenen. **Het is dan ook danig weinig logisch dat de Chief u nooit zou hebben opgezocht in het dorp, alvorens u te proberen vermoorden, maar slechts een éénmalige poging heeft ondernomen om u op te zoeken in de stad Windhoek.** Gevraagd of hij u in het dorp ooit geld had aangeboden, of u had proberen omkopen – gezien u had gesteld dat zijn macht vooral voortkwam uit zijn overvloed aan middelen (zie notities CGVS, p.20) – antwoordde u ontkennend, en zei u dat u echt niet weet om welke redenen hij u niet had aangesproken in het dorp, gezien u in het dorp niet zou kunnen wegllopen (zie notities CGVS, p.28). U stelde erg verrast te zijn geweest wanneer u hoorde dat hij u in de stad Windhoek had opgezocht. U wist ook niet hoe hij [de Chief] te weten was gekomen waar u woonde in de stad Windhoek. **Uit het bovenstaande, dient afgeleid, dat de handelingen van de Chief absoluut niet coherent te noemen zijn, en bijgevolg weinig aannemelijk kunnen worden geacht.**

Al even weinig aannemelijk, is dat de Chief u – zonder u ooit te hebben gesproken – opeens zou proberen vermoorden, op 4 augustus 2018 (zie notities CGVS, p.17). Hij heeft echter op geen enkele manier geprobeerd om het meisje, K.(...), op een andere manier voor zich te winnen. Het enige wat hij heeft gedaan, is geld en middelen aan de familie van het meisje aanbieden om zijn affectie te laten blijken (zie notities CGVS, p.16). Wanneer hij bemerkte dat het meisje niet geïnteresseerd was, bleek hij alle verantwoordelijkheid daarvoor bij u te plaatsen, en schakelde hij – zoals u toch vermoedt - onmiddellijk over op het plan om u te doden. **Echter, voerde hij dit plan pas uit acht maanden na zijn eerste vertoningen van interesse in het meisje.** In de tussentijd bleek hij slechts stuntelige pogingen te hebben ondernomen om u te bedreigen – zoals hierboven reeds werd geconcludeerd. **Het spreekt voor zich dat uit uw verklaringen enkel kan worden afgeleid dat de coherentie van uw verhaal ver zoek is.** Vreemd genoeg, bleek de Chief op geen enkele andere manier te hebben geprobeerd om het meisje [K.(...)] voor zich te winnen (zie notities CGVS, p.27). Gesteld dat u vaak in de stad Windhoek aan het werk was, en niet steeds in het dorp aanwezig was, en gevraagd hoe K.(...) de Chief dan op afstand kon houden als u er niet was, bleken uw antwoorden danig weinig overtuigend. Het enige wat u kon aangeven, is dat zij de Chief uit de weg ging. Zo zei u dat zij iemand anders vroeg om de Chief te assisteren wanneer hij naar haar winkel kwam, en dat zij steeds het huis verliet wanneer hij haar thuis bezocht. Geconfronteerd met het feit dat u had aangegeven dat de Chief veel macht en invloed had, en gevraagd of hij het meisje dan niet kon opeisen, of dwingen, antwoordde u danig naast de kwestie. U stelde dat sommige mensen voor geld kunnen vallen, maar dat zij koppig was, en dat het geld haar niet aantrok. U grapte zelfs met haar over de Chief. Vermits u geen antwoord had gegeven op de aan u gestelde vraag, werd de vraag u opnieuw gesteld, en aldus werd u gevraagd of hij [de Chief] – machtig als hij is – het meisje [K.(...)] niet kon dwingen om met hem te huwen. U antwoordde slechts dat u het niet weet, en dat u niets had kunnen doen wanneer u in het dorp zou zijn geweest en de Chief zou hebben geprobeerd om met geweld het meisje te huwen. U stelde dat hij dat echter niet had geprobeerd, ook niet als u daar [in het dorp] was, en dat hij het ook nu niet meer kan proberen, omdat het meisje naar het noorden [van Namibië] is gevlucht. Gevraagd om welke redenen de Chief u eigenlijk zou willen vermoorden, en gevraagd of hij het meisje niet op een andere manier zou kunnen krijgen, antwoordde u dat hij u weg wilde om het meisje te kunnen krijgen, omdat hij dacht dat u degene was die tussen hem en het meisje stond (zie notities CGVS, p.28). Gesteld dat u eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had aangegeven dat het meisje hem sowieso niet wilde huwen, antwoordde u bevestigend en zei u dat u denkt dat zij hem ook niet zou willen huwen mocht u dood zijn (zie notities CGVS, p.29). **Dat de Chief op geen enkele manier – buiten het geven van geld - zou proberen om het meisje K.(...) voor zich te winnen, maar enkel u zag als enige obstakel voor een mogelijk huwelijk tussen hem en het meisje, is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet enkel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw verhaal.** Het blijkt immers dat K.(...) überhaupt geen interesse had in de Chief, of in zijn geld, gezien ze stelde dat hij haar type niet was, en geen humor had (zie notities CGVS, p.24). Uw dood zou daar niets aan veranderen, zoals u ook zelf stelde (zie notities CGVS, p.29).

Ten slotte, dient opgemerkt, dat u slechts een **vermoeden** heeft wat betreft de poging tot moord van de Chieft. Nergens uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat u – of anderen – zeker zijn van de oorzaak van de brand in uw huis, op 4 augustus 2018, in het dorp Orunarongwe. Gevraagd of u zeker bent dat het de Chieft was die uw huis probeerde platbranden, antwoordde u dat u voetstappen gevolgd bent naar zijn huis (zie notities CGVS, p.28). Deze voetstappen gingen van het huis van de Chieft naar de waterput, om achteraan uw compound uit te komen. De voetstappen in de andere richting, gingen niet eerst langs de waterput, maar rechtstreeks naar het huis van de Chieft. Wanneer u zag dat de voetstappen naar de compound van de Chieft leidden, dan stelden de traditionele leiders exact te weten wie het is, en zij raadden u aan om de politie te waarschuwen. Niemand ging echter binnen in de compound, gezien ze bang waren om te worden gedood. U heeft de brand in uw huis aangegeven bij de politie, maar de zaak bleek niet te zijn opgevolgd, en uw dossier verdween (zie notities CGVS, p.17-18). **Er dient opgemerkt, dat uit het bovenstaande enkel kan worden afgeleid, dat u vermoedde dat de brand het werk was van de Chieft. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u met zekerheid weet dat de Chieft u probeerde te doden op 4 augustus 2018.** De enige keer dat de Chieft u rechtstreeks had bedreigd was immers drie maanden eerder, in de maand mei, waarbij hij zich afvroeg om welke redenen u nog in leven was, en had gesteld dat hij nog niet klaar was met u (zie notities CGVS, p.17). In de tussentijd – de drie maanden tussen deze bedreiging en de brand – heeft hij geen enkele fatsoenlijke poging meer gedaan om met u in contact te komen, of te bedreigen, behalve de halfslachtige poging om u te bereiken in de stad Windhoek (zie notities CGVS, p.27).

Uit het bovenstaande kan enkel worden geconcludeerd dat de coherentie van uw verhaal ver zoek is, en zodoende wordt ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde vervolgingsfeiten die zich in Namibië zouden hebben voorgedaan.

Verder, kan niet worden ingezien om welke redenen u en uw partner K.(...) zich niet op een andere plaats in Namibië zouden kunnen vestigen. U verklaarde immers ook over een woning te beschikken in de stad Windhoek, en er te werken (zie notities CGVS, p.7 en p.12). K.(...) werkte en woonde ook in stad Windhoek (zie notities CGVS, p.13), tot ze in de maand juni of juli van het jaar 2018 terug naar het dorp verhuisde om geld te sparen (zie notities CGVS, p.22). U en uw partner K.(...) waren dus beide bekend met de stad Windhoek, en u heeft er nog steeds een onderkomen. Gezien uw problemen met de Chieft in het dorp, en uw verklaringen dat deze Chieft zich zelden naar de stad Windhoek verplaatste (zie notities CGVS, p.28), is het dan ook **danig merkwaardig**, dat u en uw partner K.(...), niet geprobeerd hebben om zich in de stad Windhoek te vestigen, en het dorpsleven achter zich te laten. Gevraagd om welke redenen u niet in de stad Windhoek konden blijven, antwoordde u dat hij u daar reeds vond, en dat hij naar u zal komen (zie notities CGVS, p.30). Echter, dient opgemerkt dat u en uw partner een andere woonplaats zouden kunnen innemen in de stad Windhoek, maar dit niet eens hebben geprobeerd, zelfs al was de interesse van de Chieft reeds acht maanden voor het afbranden van uw huis duidelijk. Redelijkerwijs kan immers worden verwacht dat u met uw partner zou spreken over de problemen die zich voordeden met de Chieft, en dat jullie tenminste **plannen zouden maken voor de toekomst**. U en uw partner K.(...) bleken echter geenszins te hebben nagedacht over hoe jullie aan de Chieft konden ontsnappen. Gevraagd of jullie praten over samen vertrekken, antwoordde u – ten zeerste merkwaardig – ontkennend, en zei u – absoluut verbazend, dat u reeds op een [Belgisch] visum wachtte (zie notities CGVS, p.30). U wilde verdwijnen, omdat het door u was dat de familie van K.(...) heeft geleden. U zou K.(...) contacteren wanneer u ergens was. Ze antwoordde dat ze ook zou weggaan, omdat ze niet met de Chieft wilde huwen. **Dat u zo maar plannen maakt voor uw vertrek uit Namibië, zonder K.(...) hierover te hebben gesproken of geraadpleegd, terwijl uw liefde voor K.(...) net de reden is van de vervolging door Chieft H.(...), is dan ook danig weinig aannemelijk, en doet enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen daadwerkelijk te zijn vervolgd door deze Chieft.** Door alleen – en zonder overleg met K.(...) – Namibië te verlaten, levert u haar immers genadeloos over aan de Chieft (daar - volgens uw logica- u het enige obstakel was voor de Chieft om K.(...) te kunnen huwen.) Nog vreemder, is het feit dat u slechts samen sprak over vluchten nadat uw huis reeds was afgebrand, op 4 augustus 2018 (zie notities CGVS, p.30). Nochtans, was de interesse van de Chieft in uw partner, K.(...), reeds acht maanden voor de brand duidelijk. Het is dan ook zeer weinig aannemelijk dat u met K.(...) een eerste keer over vluchten zou hebben gesproken nadat uw huis was afgebrand en nadat u reeds een Belgisch visum had aangevraagd. **Andermaal, dient opgemerkt, dat uw relaas verre van coherent of logisch te noemen is.**

Ten slotte, gevraagd wat u vreest indien u vandaag naar Namibië zou terugkeren, antwoordde u dat hij [de Chieft] zal weten dat u terug bent gekomen, en met andere middelen zal proberen om u weg te krijgen, zelfs al is het meisje niet aanwezig (zie notities CGVS, p.29). U stelde dat hij [de Chieft] zal zeggen dat u zijn leven heeft verknald.

Opnieuw dient opgemerkt dat uw verklaringen geen hout snijden. Zij zijn opnieuw danig weinig logisch. Ten eerste, blijkt het onderwerp van uw dispuut met de Chief, het meisje K.(...), uit het dorp te zijn gevlucht, naar het noorden van Namibië, omdat ze niet met de Chief wil huwen (zie notities CGVS, p.11 en p.30). Ze is ondergedoken bij een vriend (zie notities CGVS, p.11). U stelde dat ze geen gewag meer heeft gemaakt van problemen sinds zij zich in het noorden bevindt, omdat ze zich verstopt heeft (zie notities CGVS, p.29), en u bleek niet te hebben gevraagd of zij nog contact heeft gehad met de Chief (zie notities CGVS, p.11). **Het feit dat u op geen enkel moment heeft gevraagd of K.(...) nog iets heeft gehoord van de Chief, wijst erop dat u danig weinig interesse heeft in uw eigen problemen, en die van uw partner K.(...), en zodoende wordt dan ook opnieuw afbreuk gedaan aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Ten tweede,** is het danig verbijsterend dat uw vriendin naar het noorden van Namibië zou vluchten. U gaf immers aan dat de Chief – de persoon waarvoor ze is gevlucht - uit het noorden van Namibië afkomstig is (zie notities CGVS, p.19). Dat K.(...) naar deze streek zou vluchten, in plaats van onder te duiken in de stad Windhoek – een stad die de Chief slechts zelden bezoekt (zie notities CGVS, p.28) –, of op een andere plaats, is dan ook **danig weinig aannemelijk**. U stelde dan ook zelf niet naar het noorden te kunnen vluchten, gezien de Chief uit het noorden afkomstig is (zie notities CGVS, p.29). **Het dient opgemerkt dat de incoherentie tussen uw verklaringen gewoonweg verbijsterend is. Ten derde,** blijkt u – nadat uw huis was afgebrand op 4 augustus 2018, en u dit bij de politie had aangegeven in de stad Windhoek – na anderhalve maand te zijn **teruggekeerd** naar uw dorp (zie notities CGVS, p.29). Nochtans, vermoedde u dat het afbranden van uw huis een daad was van de Chief, omdat de Chief u wilde doden, omwille van het meisje (zie notities CGVS, p.28). U stelde de Chief eenvoudigweg te vermijden wanneer u zich in het dorp bewoog (zie notities CGVS, p.29). **Dat u, nadat u overtuigd was van het feit dat de Chief een aanslag op uw leven had gepleegd, nog bent teruggekeerd naar de plaats van die aanslag, is dan ook danig verbazend, en zodoende, wordt opnieuw afbreuk gedaan aan de ernst en geloofwaardigheid van de door u opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in Namibië zouden hebben voorgedaan.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u, in het kader van uw verzoek tot internationale bescherming, neergelegde **foto's** van uw vriendin K.(...), en uw afgebrande huis, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Het kan immers op geen enkele manier objectief worden vastgesteld of de persoon op de foto's werkelijk uw vriendin K.(...) is. Bovendien, wordt uw relatie met deze persoon in bovenstaande vaststellingen niet in vraag gesteld, maar enkel de problemen die u en K.(...) hadden met de Chief van uw dorp. Wat betreft de foto van uw afgebrande huis, dient opnieuw te worden opgemerkt dat op geen enkele manier objectief kan worden vastgesteld of dit beeld inderdaad over het u aangehaalde incident in kwestie gaat. Wat betreft de door u neergelegde **verklaring** van de politie van Windhoek, waarin wordt gesteld dat u niet door hen werd geholpen in uw zaak tegen de Chief, dienen de hierna volgende vaststellingen te worden gedaan. Ten eerste, bevat dit document enkel een herhaling van uw eigen verklaringen, en op geen enkele manier levert dit document een bewijs van de waarachtigheid van uw verklaringen en vermoedens. Ten tweede, dient opgemerkt, dat u slechts een **kopie** van deze verklaringen heeft neergelegd, en geenszins een fatsoenlijke inspanning heeft gedaan om de originele verklaring te bemachtigen. U stelde dat u de originele verklaring in Namibië had achtergelaten, en dat uw neef een kopie van deze verklaring naar u heeft opgestuurd (zie notities CGVS, p.15). Gevraagd om welke redenen u de originele verklaring niet meebracht naar België – daar u een aanzienlijke tijd had om uw vertrek voor te bereiden – gaf u geenszins een afdoende antwoord, en verklaarde u enkel dat u ook andere documenten in Namibië heeft achtergelaten, zoals een medisch document in verband met uw littekens. Ten derde, is het danig weinig aannemelijk dat de Namibische politie een dergelijk document voor u zouden opmaken. U stelde dat u aandrang om een verklaring te verkrijgen, dat de politie u hielp en u zelfs geluk wenste met uw zaak (zie notities CGVS, p.31). Echter, geven zij – door het afleveren van dit document op basis van uw verklaringen – zelf toe dat zij een dossier over uw zaak hadden, maar dat deze klacht verdwenen is. **Dat de politie een document zou opmaken – waarmee u naar hogere instanties wilde gaan (zie notities CGVS, p.14 en p.31-32) – waarin ze zelf hun onkunde en mogelijke corruptie ten toon spreiden, is dan ook geenszins aannemelijk.** Geconfronteerd met deze vaststelling, kon u geenszins een overtuigend antwoord formuleren in een poging om deze tegenstelling te verklaren. U zei dat de politie dacht dat u hogerop geen hulp kon krijgen, maar dat u het altijd kon proberen (zie notities CGVS, p.32). Nogmaals gesteld dat de politie met een dergelijk document enkel toegeeft dat zij mogelijks corrupt zijn, zei u opnieuw dat u erop stond, omdat u hogerop hulp wilde zoeken.

Het dient opgemerkt dat uw antwoord geenszins afdoende kan worden geacht. Ten slotte, dient opgemerkt, dat u – nadat u had vernomen dat uw klacht bij het politiebureau was verdwenen – geen enkele ernstige poging ondernam om deze klacht opnieuw neer te leggen, of het verdwijnen van uw klacht aan te geven bij een ander politiekantoor. U heeft enkel, nadat u had vastgesteld dat uw klacht verdwenen was, een verklaring gevraagd aan de politie in verband met het verdwijnen van uw klacht (zie notities CGVS, p.14). Het aanvragen van dit bewijs deed u echter wél in twee verschillende kantoren (zie notities CGVS, p.31). **Dat u geenszins heeft gepoogd uw zaak op een andere manier vooruit te helpen, door een klacht neer te leggen bij een ander politiekantoor, maar onmiddellijk het kantoor van de eerste minister zou opzoeken, is dan ook geenszins aannemelijk.** Gevraagd of u nergens anders heen kon om hulp te zoeken in verband met uw zaak, bleek uw antwoord opnieuw absoluut niet afdoende. U zei enkel dat u niet wist waarheen u moest gaan om hulp te krijgen, en dat u hoopte dat zij [de personen op het kantoor van de eerste minister] naar u zouden luisteren en u zouden zeggen waarheen u kan gaan (zie notities CGVS, p.32). Dat u zo veel inspanningen zou leveren betreffende uw dossier, zonder dat u eerst een ander politiekantoor zou hebben geraadpleegd, is dan ook danig verbazend. **Gegeven bovenstaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de authenticiteit van de door u neergelegde verklaring van de politie, of de beweerde feiten die erin werden opgetekend.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker ontkent niet dat hij het af en toe moeilijk had om de vele incidenten te situeren in de tijd. Hij vervolgt dat de Raad echter zal vaststellen dat “verweerster” er wel degelijk in geslaagd is om op basis van zijn antwoorden de chronologie van de feiten te reconstrueren. Verzoeker lijst het volgende op:

- Brand woning: 4/8/ 2018;
- Aangifte politie: 5/8/2018;
- Terugkeer politie: 19/8/2018;
- Terugkeer politie: 26/8/2018;
- Terugkeer politie + afgifte verklaring: 7/9/2019;
- Periode september- oktober: Bezoek Eerste Minister en Ministerie van Gender en Diversiteit;
- Visumaanvraag: 25/10/2018;
- Aflevering visum: 1/11/2018.

Verzoeker besluit hieruit dat zijn verklaringen bijgevolg niet zo onduidelijk kunnen geweest zijn.

Verzoeker beaamt dat hij één tot anderhalve maand nadat zijn woning afbrandde nog een laatste keer is teruggekeerd naar zijn dorp. Hij legt uit dat aangezien hij terugkeerde naar zijn dorp nadat hij de visumaanvraag had ingediend, hij twee tot twee maand en een half nadat zijn woning afbrandde moet zijn teruggekeerd naar zijn dorp. Het betreft luidens verzoeker een vergissing van zijn kant, een vergissing die te wijten is aan het feit dat er verschillende incidenten hebben plaatsgevonden en het voor verzoeker bovendien niet altijd even makkelijk is om de incidenten te plaatsen in de tijd.

Verzoeker verduidelijkt voorts dat hij niet alleen een eigen woning bezat in het dorp Otjinene, maar ook vee. Het is luidens verzoeker evident dat hij zijn eigendom en zijn dieren niet zomaar onbewaakt achter kon laten.

Bovendien, zo vervolgt verzoeker, hadden hij en K. er aanvankelijk vertrouwen in dat het geschil met verloop van tijd wel zou gaan liggen. Verzoeker licht toe dat pas in februari 2018 er echte bedreigingen werden geuit, met als hoogtepunt, op 4 augustus 2018, de brand van verzoekers woning. Verzoeker stelt dat het het veiligst was voor hem om voortdurend van de ene plaats naar de andere te verhuizen. Na de brand, vervolgt verzoeker, besloot hij nog een laatste keer terug te keren naar Otjinene om stand van zaken op te nemen met betrekking tot zijn woning, een aantal spullen te recupereren en afscheid te nemen van vrienden en familie.

Verzoeker betwist niet veel te weten over Chief H. en wijst er op dat hij wist te vertellen vanwaar de Chief afkomstig is, welke taal hij spreekt, dat hij deel uitmaakt van de regerende partij, dat er werd verteld dat hij ooit eens iemand zou hebben vermoord etc.

Verzoeker legt voorts uit nooit een gesprek met de Chief te hebben aangegaan omdat de macht van deze Chief hem veel schrik inboezemde. Bovendien stelt verzoeker dat Chief H. geen type was dat open zou staan voor een vriendelijk gesprek. Hij duidt aan dat voor hij ook maar één signaal had mogen ontvangen dat de Chief het hem kwalijk nam dat hij een relatie onderhield met K., hij werd aangevallen door 4 mannen die hem zelfs bewusteloos sloegen.

Verder geeft verzoeker aan dat de invloed van de familie van K. op K. zelf eerder beperkt was. Dit omdat K. in haar eigen levensonderhoud voorzag. Verzoeker licht toe dat op het moment dat het conflict stilaan een hoogtepunt bereikte, K. besloot om haar ouderlijk huis te verlaten.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en zodoende zijn vluchtelingenstatus te erkennen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker voert aan zijn land van herkomst, namelijk Namibië, te zijn ontvlucht wegens een vrees voor vervolging door de Chief van het dorp Orunarongwe omdat deze Chief wil huwen met een vrouw, K., die verzoekers partner is. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof wordt gehecht aan zijn vluchtmotieven. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeker doorheen het persoonlijk onderhoud vaak verwarrende en vage data of tijdsbepalingen aangeeft waardoor de chronologie van zijn verhaal niet meer blijkt te kloppen en verzoekers handelingen evenmin logisch zijn, (ii) verzoeker danig weinig blijkt te weten over Chief H. en zijn leven en werk, (iii) de logica met betrekking tot zijn verklaringen over zijn eigen handelingen, de handelingen van de Chief en de handelingen van zijn partner K., ver te zoeken is, (iv) niet kan worden ingezien om welke reden verzoeker en zijn partner zich niet op een andere plaats in

Namibië zouden kunnen vestigen, en (v) verzoeker weinig interesse blijkt te hebben in zijn problemen en in die van zijn partner. Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten, wordt gemotiveerd dat deze de voorgaande appreciatie niet vermogen te wijzigen.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 30 januari 2019, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen valabele argumenten bijbrengt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker geenszins aantoonde een nood te hebben aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

2.3.3. Vooreerst kan de commissaris-generaal worden bijgetreden dat de chronologie en de logica van verzoekers relaas ver zoek is.

Het louter oplijsten van de data gegeven door verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud om de chronologie van de feiten te reconstrueren, vermag de gedane bevindingen van de commissaris-generaal niet te weerleggen of ontkrachten. Zo stelde verzoeker aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat hij in de maand augustus van het jaar 2018 had beslist om uit Namibië te vertrekken (notities persoonlijk onderhoud 3 januari 2019, p. 6), hetgeen duidelijk tegenstrijdig is met het feit dat verzoeker de eerste twee weken van de maand september nog steeds pogingen ondernam om zijn zaak bij verschillende instanties te beslechten (*ibid.*, p. 18). Verzoeker verklaarde eveneens te zijn teruggekeerd naar zijn dorp Orunarongwe, nadat zijn huis reeds was afgebrand, nadat hij verschillende pogingen had ondernomen om deze brand aan te geven, en nadat hij zijn visum reeds had aangevraagd (*ibid.*, p. 29). In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht opgemerkt dat verzoeker volgens zijn verklaringen een maand à anderhalve maand na de brand, dus in de maand september van het jaar 2018, terugkeerde naar zijn dorp Orunarongwe terwijl hij wachtte op de aflevering van uw visum (zie notities CGVS, p. 29), terwijl uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat verzoeker zijn visum pas aanvroeg op 25 oktober 2018, en dat het pas op 1 november 2018 werd afgeleverd. Deze informatie is dan onverzoekenbaar met verzoekers verklaringen in de maand september op de aflevering van zijn visum te wachten.

De in het verzoekschrift aangevoerde argumentatie dat dit duidelijk een vergissing is van zijn kant en hij 2 à twee en een halve maand nadat zijn woning afbrandde moet zijn teruggekeerd naar zijn dorp, acht de Raad geen ernstig verweer. Dergelijke *post-factum* verklaring die duidelijk na reflectie tot stand is gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, vermag niet de pertinente vaststelling van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen.

Daarnaast is het geheel ongeloofwaardig dat verzoeker, reeds nadat hij had beslist het land te verlaten uit angst voor de Chief, nog naar het dorp van de Chief is teruggekeerd en dat hij daarenboven ook in de maanden daarvoor, ondanks de geuite bedreigingen vanwege de Chief en zijn getrouwen, steeds naar het dorp Orunarongwe is teruggekeerd terwijl verzoeker ook een verblijfsplaats had in de stad Windhoek (*ibid.*, p. 7 en p. 10). Verzoeker tracht zijn gedrag te vergoelijken door te stellen dat hij er vee had en hij zijn dieren niet zomaar onbewaakt kan achterlaten, doch biedt hiermee geen afdoende verklaring waarom hij steeds terugkeerde naar de plaats waar hij naar zijn vermoedens zou kunnen worden gedood. De Raad leest overigens in verzoeker zijn verklaringen dat hij “*Bushmen*” of “*Zembas*” in dienst had om voor het vee te zorgen terwijl hij weg was (*ibid.*, p. 12). Waar verzoeker stelt dat hij en K. er aanvankelijk vertrouwen in hadden dat het geschil met verloop van tijd wel zou gaan liggen, weet verzoeker evenmin te overtuigen en biedt hij nog steeds geen verklaring waarom hij, na het hoogtepunt van het conflict, te weten de brand van zijn woning, nog teruggekeerd is naar het dorp. Dat hij de stand van zaken wenste op te nemen met betrekking tot zijn woning, een aantal spullen wilde recupereren en afscheid wilde nemen van vrienden en familie, biedt naar het oordeel van de Raad geen verklaring voor het risico dat verzoeker nam door terug te keren naar de plaats waar hij zou kunnen worden gedood.

2.3.4. Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat verzoeker bitter weinig blijkt te weten over Chief H., zijn leven en zijn werk, terwijl deze Chief verzoekers partner wilde huwen, hij verzoeker bedreigd heeft en hij de reden is van verzoekers vertrek uit Namibië.

Verzoeker betwist dit en benadrukt in voorliggend verzoekschrift dat hij wist te vertellen vanwaar de Chief afkomstig is, welke taal hij spreekt, dat hij deel uitmaakt van de regerende partij, dat er werd verteld dat hij ooit eens iemand vermoord zou hebben, dat hij een beetje een manusje-van-alles is en dat de Chief derhalve iemand is met veel macht. Deze elementen die verzoeker wel wist op te noemen, wegen echter niet op tegen de talrijke in de bestreden beslissing opgesomde onwetendheden en vaagheden. Zo duidt de bestreden beslissing de volgende pertinente vaststellingen aan: “*U stelde dat u zeer jong was wanneer de Chief in uw dorp was aangekomen (zie notities CGVS, p.19). De Chief bevindt zich dus reeds sinds uw kindertijd in het dorp, maar toch bleek u bitter weinig over hem te weten. U stelde dat de Chief origineel uit het noorden [van Namibië] afkomstig is, en dat hij de taal Oschiwambo spreekt (zie notities CGVS, p.19). U bleek echter niet te weten hoe het komt dat een Oschiwambo- Chief uit het noorden werd aangesteld in uw dorp, waar vooral de stam Herero woont (zie notities CGVS, p.19). U zei dat niemand heeft gevraagd om welke redenen hij in uw dorp kwam leven, dat u heel jong was, en dat u enkel heeft gehoord dat hij naar uw dorp kwam. U stelde eveneens niet te weten hoe zijn verblijf in het dorp werd toegelaten. Gevraagd door wie hij in het dorp als Chief werd geïnstalleerd, vroeg u zich af of dit misschien door de regering kon zijn gebeurd, gezien alle andere dorpen in het gebied door Herero-sprekende personen worden geleid. U schreef het uiteindelijk toe aan de politieke partij Swapo. Gevraagd of de Chief dan een politieke functie heeft in het dorp, antwoordde u bevestigend. Echter, gevraagd wat zijn functie dan precies was, bleek u absoluut geen verdere uitleg te kunnen geven over zijn activiteiten. U antwoordde immers – danig vaag en geenszins op de vraag antwoordend – dat de meeste bewoners van het dorp van de partij Democratic Turnhalle Alliance (DTA) en de partij National Unity Democratic Organisation (NUDO) zijn, maar dat de partij “Swapo” veel functies heeft. U stelde dat vele inwoners naar bijeenkomsten van de partij Swapo gaan, om er gratis dingen te krijgen, omdat ze [Swapo] geld hebben. Een tweede maal gevraagd wat dan wel de functie is van de Chief in uw dorp, antwoordde u dat u het niet weet, dat hij doet wat Chiefs doen, en dat u niet weet wat hij anders doet. U verklaarde vaagweg dat hij steeds spreker of organisator is als er iets te doen is. Gevraagd wie hij dan representeert, stelde u dat hij [de partij] Swapo representeert. Een derde maal gevraagd of hij nog andere functies heeft voor de partij, behalve spreken, stelde u opnieuw niet te weten wat hij doet, maar dat hij er altijd is om te organiseren (zie notities CGVS, p.20). Zo organiseert hij vervoer naar het dorp Orjinene wanneer daar een vergadering doorgaat, en brengt hij de aanwezigen ook terug naar het dorp. U voegde eraan toe dat u niet echt goed weet wat zijn doel is. U stelde uiteindelijk – ontzettend vaag – dat hij de leider is van transport, voedsel en bijeenkomsten organiseren. Er dient dan ook vastgesteld dat u absoluut niet op de hoogte bent van de (beweerde) politieke functie die de Chief vervult in uw dorp Orunarongwe, ondanks het feit dat u verklaarde dat deze Chief reeds sinds uw kindertijd aanwezig was in uw dorp.*”

Dat u dergelijk weinig kan vertellen over de functie van de door u genoemde Chief H.(...), die de kern uitmaakt van uw vervolgingsfeiten, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen gebeurtenissen die zich in Namibië zouden hebben voorgedaan.

Uit het bovenstaande volgt dan ook, logischerwijs, dat u niet in staat bent om aan te geven om welke redenen u en uw mededorpsbewoners deze Chief zo veel “macht” toeschreven, en om welke redenen u – en andere bewoners van het dorp - angst diende te hebben voor deze Chief. Zo stelde u dat de Chief, op 15 februari 2018, iemand had gezonden om u te bedreigen, en dat u met deze persoon in een gevecht raakte (zie notities CGVS, p.16). Tijdens dit gevecht raakte u gewond en buiten bewustzijn. U besliste nadien om de zaak aan te geven bij de politie. De politie oordeelde echter dat uw situatie moest worden beoordeeld als een traditionele zaak, en zij stuurden u door naar de traditionele ouderen van uw dorp om uw zaak te beslechten. Deze ouderen beslisten echter dat er niets kon worden gedaan, en dat ook de Chief niets kon worden gedaan. U stelde dat de ouderen dit beslisten omdat zij **bang** waren van de Chief (zie notities CGVS, p.17). Gevraagd om welke redenen ze bang waren van de Chief, zei u dat hij machtig was, dat hij alles kan doen, en dat hij ooit iemand had vermoord zonder daarvoor te zijn veroordeeld. U voegde eraan toe dat hij overal connecties heeft. Later tijdens het persoonlijk onderhoud, verklaarde u opnieuw dat iedereen bang is van hem, en dat mensen hem mijden wanneer zij zijn auto zien staan aan de waterput (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd om welke redenen hij een dergelijke macht heeft, antwoordde u opnieuw zeer vaag, en geenszins kon u duidelijk omkaderen waar deze macht vandaan kwam (zie notities CGVS, p.21). U stelde dat alles wat hij beslist, definitief is, zelfs als de meerderheid het niet wil. U stelde dat in zaken over droogte of over de waterput alles op zijn manier wordt opgelost, zelfs al zijn anderen ertegen. Opnieuw gevraagd waar zijn invloed dan vandaan komt, en hoe het komt dat de anderen naar hem luisteren, stelde u dat het door zijn geld was, maar ook door het feit dat hij Chief was, en u herhaalde dat mensen bang zijn van hem omdat hij van de regerende partij is, en altijd beschermd is. Daarop werd u **opnieuw** gevraagd om welke redenen de bewoners **bang** zijn van hem, en u stelde – plots – dat het met hekserij te maken heeft. U zei er zelf niet in te geloven, maar dat anderen het wél geloven en zeggen dat hij zeer machtig is. U herhaalde dat hij reeds iemand had vermoord, maar dat niets met hem was gebeurd, en dat hij zelfs geen één dag in de gevangenis heeft doorgebracht. U stelde dat zijn wil sowieso moet worden uitgevoerd. Gevraagd hoe hij connecties heeft met de politie, zei u het niet te weten (zie notities CGVS, p.22). **Uit het voorgaande, dient geconcludeerd, dat u op geen enkele manier duidelijk kan uitleggen om welke redenen uzelf, de bewoners van uw dorp, of de traditionele leiders in het dorp, bang zouden moeten zijn van de Chief. Het feit dat u – ontzettend vaag – verklaarde dat hij ooit eens een man zou hebben vermoord, en dat hij deel is van de regerende partij van Namibië, kan niet afdoende worden geacht voor het verklaren van deze ontzettende angst voor de Chief. Meer nog, hierboven werd reeds vastgesteld dat u absoluut niet op de hoogte bent van de functie die de Chief uitoefent in het dorp, of voor de Namibische regering. Dat u eveneens niet kan uitleggen om welke redenen u angst zou moeten hebben van de Chief, is dan ook een logisch gevolg van uw onwetendheid.”**

Met het louter tegenspreken van de gedane bevindingen die gesteund zijn om de verklaringen van verzoeker, brengt verzoeker geen dwingende noch concrete argumenten aan die hier een ander licht op werpen.

2.3.5. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing op omstandige wijze uiteengezet dat de logica met betrekking tot verzoekers verklaringen over zijn eigen handelingen, de handelingen van de Chief en de handelingen van zijn partner K., ver te zoeken is. Zo heeft verzoeker geen enkele ernstige poging gedaan om zijn problemen met de Chief op te lossen of aan de familie van zijn partner duidelijk te maken wat zijn bedoelingen waren, en bleken noch de familie van zijn partner, noch de Chief zelf inspanningen te hebben gedaan om het conflict op te lossen.

Verzoekers uitleg dat de macht van de Chief hem angst inboezemde en de invloed van de familie van zijn partner beperkt was daar zij in haar eigen levensonderhoud voorzag, overtuigt de Raad niet. Verzoeker verliest zichzelf in zijn eigen verklaringen en brengt geen concrete feiten of elementen aan die toelaten zijn beweringen te staven of de vastgestelde onaannemelijkheden, incoherenties en onlogische handelingen te verklaren. Dat verzoeker en de familie van zijn partner, die voorstander waren van een huwelijk van K. met de Chief, op geen enkele manier met elkaar in contact zouden hebben gestaan om deze kwestie te bespreken, is ongeloofwaardig en doet afbreuk aan de door verzoeker opgeworpen vervolgingsfeiten die zich in Namibië zouden hebben voorgedaan. Daarenboven moet opgemerkt, dat het eveneens ongeloofwaardig is dat K., nadat zij kenbaar had gemaakt dat zij geen interesse had om met de Chief te huwen, nog steeds de vrijheid kreeg van haar familie om verzoeker op te zoeken, en te doen wat zij wilde (*ibid.*, p. 24).

Verzoekers verweer dat de invloed van de familie van K. eerder beperkt was, kan gelet op het feit dat de familie van K. voorstander was van een huwelijk met de Chief, niet worden aangenomen. Ook is ondermijnt het gegeven dat verzoeker op geen enkele manier geprobeerd heeft om zijn dispuut met de Chief persoonlijk op te lossen, de geloofwaardigheid van de door verzoeker genoemde vervolgingsfeiten. Verzoekers verweer in onderliggend verzoekschrift dat de Chief heel machtig was en het hem veel schrik inboezemde, kan niet worden aangenomen daar reeds hoger vastgesteld werd dat verzoeker op geen enkele manier duidelijk kan uiteenzetten om welke redenen men bang diende te zijn voor de Chief. En zelfs al heeft verzoeker angst voor deze Chief, dan nog kan van verzoeker verwacht worden dat hij, gelet op de benauwde situatie waarin hij zich verkeerde, het conflict persoonlijk zou trachten op te lossen of minstens de Chief erover zou aanspreken. Dit klemmt te meer nu K. zwanger was van verzoeker en verzoeker dus een bijkomende reden had om ook voor zijn kind een oplossing te zoeken.

Verzoeker gaat met zijn verweer in voorliggend verzoekschrift overigens volledig voorbij aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen dat ook de handelingen van de Chief absoluut niet coherent te noemen zijn en verzoeker overigens slechts een vermoeden heeft wat betreft de poging tot moord van de Chief. Al deze vaststellingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht, welke verzoeker volledig onbesproken laat.

2.3.6. De Raad stelt vast dat de overige motieven van de bestreden beslissing, namelijk dat niet kan worden ingezien om welke reden verzoeker en zijn partner zich niet op een andere plaats in Namibië zouden kunnen vestigen en dat verzoeker weinig interesse blijkt te hebben in zijn problemen en in die van zijn partner, door verzoeker in zijn verzoekschrift op generlei wijze worden betwist, laat staan ontkracht zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.7. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift evenmin enig verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Namibië.

2.3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.4.3. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. X; RvS 14 februari 2006, nr. X). De

commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming op 3 januari 2019 gehoord werd. Hij kreeg de mogelijkheid om met behulp van een tolk die het Engels machtig is, zijn vluchtmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich te laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden aangenomen.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK